

[Aising Andersen.]

ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft repræsenterer.

Jeg vil gerne hertil føje, at man jo ogsaa har hørt Udtalelser om, at Udvalgsflertallets Forslag i Virkeligheden var ganske betydningsløst, og det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Tale tydede paa, at han deler denne Opfattelse. Han sagde: Der tales jo ikke ret længe, det fylder jo ingenting, hvad vi siger, hvortil saa al denne Indskrænkning af Taletiden? Jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft i sit eget Parti vil kunne høre Røster, der siger, at Forslaget er ganske betydningsløst, ja, at Forhandlingerne vil kunne vare meget længe efter den Forretningsorden, der her foreslaas. Men saa forsvinder jo ethvert Grundlag for den opskruede Kritik, det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft i Gaar fremsatte.

Det var i Virkeligheden en meget uønskende Tale, det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft holdt i Gaar. Jeg tvivler ikke om, at den var baaret frem af indre Overbevisning, men at den var meget uønskende, derom er der jo ingen Tvivl, og ingen her i dette høje Ting havde givet det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft Paaskud til noget saadant. Det ærede Medlem sagde, at her var Tale om at knægte Medlemmerne, om, at Ministrene paa deres sædvanlige fornemme Vis ikke vilde diskutere med Medlemmerne, om, at man her vilde begrænse Taleretten med alle til Raadighed staaende Midler — det lyder jo helt revolutionært —, og om, at man havde de kære Mandater kærere end Hensynet til Arbejdsmetoderne herinde. Han talte om de høje Herrer fra Kanslergade og om, at der ikke mere kunde regnes med demokratisk Sindelag i en socialdemokratisk Regering o. s. v., o. s. v. Til saadanne Højder skruede virkelig en konservativ Taler sig op i Gaar i Anledning af et Forslag om en Omlægning af dette høje Tings Arbejdsmetode.

Jeg skal slutte med denne Karakteristik af den ejendommelige Opposition, som blev rejst i Gaar, og med at understrege, at her ikke er Tale om fra Flertallets Side at ville øve noget Overgreb mod nogen, og at de Regler, vi opstiller, byder lige Vilkaar for alle politiske Opfattelser her i Tinget, at det eneste Formaal har været at søge at skabe en mere praktisk Arbejdsmetode til effektiv Fremme af dette Tings positive Opgaver. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig endnu en Gang at anbefale Flertallets og Udvalgets Forslag til Vedtagelse og tillige tilbagevise

den haardhændede Kritik, som forskellige Talere har fremsat.

Vagn Bro: Et af Hovedformaalene med de foreslaaede Ændringer skulde jo være, at man i højere Grad koncentrerede sig om de Sager, som var til Behandling. Det kan ikke nægtes, at mangt og meget er blevet ført frem under denne Debat om Fortid og Fremtid, som viser, at hvis man har ubegrænset Taletid, er der næsten ikke de Ting, der ikke kan fremføres under de enkelte Forhandlinger. Det forekommer mig derfor, at der her i allerhøjeste Grad er skudt over Maalet. Jeg ønsker dog at udtrykke min Glæde over, at der fra alle Sider er givet Tilslutning til Ændringsforslagene til § 20 vedrørende Forslag, der strider mod Grundloven, og til § 31 om Ordenens Opretholdelse under Forhandlingerne.

Hvad angaar Taletidens Begrænsning, vil jeg gerne omtale en enkelt Ting fra Forhandlingerne i Gaar. Naar man vender sig mod en Sag, skyldes det ofte bl. a., at man ikke har sat sig tilstrækkeligt ind i Forholdene. Da jeg sluttede mine Bemærkninger, lød det fra konservativ Side, at jeg allerede havde talt længere, end det stillede Forslag vilde give Adgang til, og jeg ser ogsaa, at ærede københavnske Morgenblade har fremført dette. Da jeg gaar ud fra, at de samme Blade først og fremmest ønsker at bringe deres Læsere Oplysning om de faktiske Forhold, vil jeg hertil bemærke, at jeg talte, skal vi sige, mellem 35 og 40 Minutter, men efter det Forslag, vi har stillet, havde jeg Ret til at tale en Time, altsaa i 20 Minutter længere. Jeg vil endvidere gøre opmærksom paa, at under Forhandlingen i Gaar blev der i første Omgang talt af 6 Ordførere og 4 andre Medlemmer, desuden var der en kort Bemærkning, og dette tog under fuldkommen Talefrihed 2 $\frac{3}{4}$ Time — Formanden ansatte jo nyt Møde med Behandling af Statslaanet til Kl. 3,50. Hvis de ærede Medlemmer havde udnyttet de Taletidsregler, vi foreslaar, kunde de have brugt 7 Timer og 3 Minutter (*Obuf Pedersen*: Saa er de jo ikke meget bevendt!). Dette viser, at vort Forslag levner fuldkommen tilstrækkelig Tid til Fremsættelse af Synspunkter. Naar et æret Medlem siger, at saa er Reglerne ikke meget bevendt, vender han Argumenterne baade fra den ene og den anden Side i samme Sag. Men Hovedindholdet af Indvendingerne i Gaar var dette, at der ikke blev givet tilstrækkelig Tid til Fremsættelse af de forskellige Meninger.